

Oversigt (indholdsfortegnelse)

[KAPITEL I. Genstand og Definitioner.](#)

[KAPITEL II. Befordringsdokumenter.](#)

[KAPITEL III. Befordrerens Ansvar.](#)

[KAPITEL IV. S sammensat Befordring.](#)

[KAPITEL V. Slutningsbestemmelser.](#)

Den fulde tekst

Bekendtgørelse om Danmarks Ratifikation af den i Warszawa den 12. Oktober 1929 afsluttede Konvention angaaende Indførelse af visse ensartede Regler om international Luftbefordring samt af den til Konventionen knyttede Tillægsprotokol af samme Dato. (* 1)

Ved kgl. Resolution af 23. Juni 1937 har Danmark, for Kongerigets Vedkommende, Grønland undtaget, ratificeret følgende Konvention med tilhørende Tillægsprotokol:

KONVENTION

angaaende Indførelse af visse ensartede Regler om international Luftbefordring.

Præsidenten for det Tyske Rige; Republikken Østrigs Forbundspræsident; Hans Majestæt Belgiernes Konge; Præsidenten for Brasiliens Forenede Stater; Hans Majestæt Bulgarnes Konge; Præsidenten for Kinas Nationalregering; Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island; Hans Majestæt Kongen af Ægypten; Hans Majestæt Kongen af Spanien; Statschefen for Republikken Estland; Præsidenten for Republikken Finland; Præsidenten for den Franske Republik; Hans Majestæt Kongen af Storbritannien, Irland og de Britiske oversøiske Territorier, Kejser af Indien; Præsidenten for den Græske Republik; Hans Højhed Regenten over Kongeriget Ungarn; Hans Majestæt Kongen af Italien; Hans Majestæt Kejseren af Japan; Præsidenten for Republikken Letland; Hendes Kongelige Højhed Storchertuginde af Luxemborg; Præsidenten for Mexicos Forenede Stater; Hans Majestæt Kongen af Norge; Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene; Præsidenten for Republikken Polen; Hans Majestæt Kongen af Rumænien; Hans Majestæt Kongen af Sverige; Det Schweiziske Forbundsraad; Præsidenten for den Tjecoslovakiske Republik; Central Eksekutivkomiteen for de Socialistiske Sovjetrepublikers Union; Præsidenten for Venezuelas Forenede Stater; Hans Majestæt Kongen af Jugoslavien,

der har indset Nyttens af paa ensartet Maade at fastsætte Reglerne for den internationale Luftbefordring, for saa vidt angaar de Dokumenter, der anvendes ved denne Befordring, og Befordrerens Ansvar,

har i dette Øjemed udnævnt deres respektive befuldmægtigede, der behørigt bemyndiget, har afsluttet og undertegnet følgende Konvention:

KAPITEL I.

Genstand og Definitioner.

Artikel 1.

1. Denne Konvention gælder al international Befordring af Rejsende, Rejsegods eller Gods, som udføres med Luftfartøj mod Betaling. Den gælder ogsaa vederlagsfri Befordring med Luftfartøj, naar Befordringen udføres af et Luftrafikforetagende.

2. Som international anses i denne Konvention Befordringen, naar Afgangsstedet og Bestemmelsesstedet efter Befordringsaftalen - uanset om Befordringen afbrydes, eller Skifte af Luftfartøj finder Sted - ligger indenfor to af de høje

kontraherende Parters Territorier. Ligger Afgangsstedet og Bestemmelsesstedet indenfor en enkelt kontraherende Parts Territorium, anses Befordringen for international, saafremt Mellemlanding skal finde Sted indenfor et Territorium, der er undergivet en anden Stats Suverænitet, Overhøjhed, Mandat eller Myndighed, selv om denne Stat staar udenfor Konventionen. Befordring, der uden saadan Mellemlanding foretages mellem Territorier, der er undergivet den samme høje kontraherende Parts Suverænitet, Overhøjhed, Mandat eller Myndighed, anses ikke som international i denne Konvention.

3. En Befordring, der skal udføres af flere Luftbefordrere efter hinanden, anses ved Anvendelsen af denne Konvention som een Befordring, naar den af Parterne er betragtet som en Enhed, uanset om der er afsluttet en enkelt eller flere Aftaler. Befordringen taber ikke sin internationale Karakter, fordi en eller flere af Aftalerne i sin Helhed skal fuldbyrdes indenfor et Territorium, der er undergivet samme høje kontraherende Parts Suverænitet, Overhøjhed, Mandat eller Myndighed.

Artikel 2.

1. Konventionen gælder ogsaa Befordring, der udføres af Stat, Kommune eller andre offentlige Institutioner, paa de Vilkaar, der er fastsat i Artikel 1.

2. Konventionen gælder ikke Befordring, der udføres i Henhold til internationale Postkonventioner.

KAPITEL II.

Befordringsdokumenter.

1. Afsnit. Billet.

Artikel 3.

1. Ved Befordring af Rejsende skal Befordreren udstede en Billet, som skal indeholde følgende Angivelser:

a. Sted og Dato for Udstedelsen;

b. Afgangssted og Bestemmelsessted;

c. de fastsatte Mellemlandinger; Befordreren kan dog forbeholde sig Ret til nødvendige Forandringer, uden at Befordringen af den Grund mister sin internationale Karakter;

d. Befordrerens eller Befordrernes Navn og Adresse;

e. at Befordringen er undergivet de Ansvarsregler, som denne Konvention fastsætter.

2. Er Billet ikke udstedt, eller har den ikke det foreskrevne Indhold, eller er den gaaet tabt, er Befordringsaftalen dog gyldig og undergivet Bestemmelserne i denne Konvention. Har Befordreren modtaget den Rejsende, uden at der udstedes Billet, har han dog ikke Ret til at paaberaabe sig de Bestemmelser i denne Konvention, som udelukker eller begrænser hans Ansvar.

2. Afsnit. Rejsegodsbevis.

Artikel 4.

1. Ved Befordring af Rejsegods, som den Rejsende ikke beholder i sin Varetægt, er Befordreren forpligtet til at udstede et Rejsegodsbevis.

2. Rejsegodsbeviset udfærdiges i to Eksemplarer, det ene for den Rejsende, det andet for Befordreren.

3. Beviset skal indeholde følgende Angivelser:

a. Sted og Dato for Udstedelsen;

- b. Afgangssted og Bestemmelsessted;
- c. Befordrerens eller Befordrernes Navn og Adresse;
- d. Billettens Nummer;
- e. at Rejsegodset udleveres til Indehaveren af Beviset;
- f. Stykkernes Antal og Vægt;
- g. Det Beløb, der er angivet i Henhold til Artikel 22, 2. Stk.;
- h. at Befordringen er undergivet de Ansvarsregler, som denne Konvention fastsætter;

4. Er Rejsegodsbevis ikke udstedt, eller har Beviset ikke det foreskrevne Indhold, eller er det gaaet tabt, er Befordringsaftalen dog gyldig og undergivet Bestemmelserne i denne Konvention. Har Befordrerens modtaget Rejsegods, uden at der udstedes Rejsegodsbevis, eller indeholder Beviset ikke de Angivelser, der nævnes under d., f. og h., har Befordrerens dog ikke Ret til at paaberaabe sig de Bestemmelser i denne Konvention, som udelukker eller begrænser hans Ansvar.

3. Afsnit. Luftfragtbreve.

Artikel 5.

1. Ved Godsbeholdning kan Befordrerens kræve, at Afsenderens udfærdiger og afgiver til ham et Dokument, betegnet som Luftfragtbevis, og Afsenderens kan kræve, at Befordrerens modtager dette Dokument.

2. Er Luftfragtbevis ikke udfærdiget, eller har det ikke det foreskrevne Indhold, eller er det gaaet tabt, er Befordringsaftalen dog gyldig og undergivet Bestemmelserne i denne Konvention med de Undtagelser, der følger af Artikel 9.

Artikel 6.

1. Luftfragtbeviset udfærdiges af Afsenderens i tre Eksemplarer og afleveres sammen med Godset.

2. Det første Eksemplar skal paategnes »For Befordrerens« og underskrives af Afsenderens. Det andet Eksemplar skal paategnes »For Modtagerens«; det underskrives baade af Afsenderens og Befordrerens og skal følge med Godset. Det tredje Eksemplar underskrives af Befordrerens og tilbageleveres Afsenderens efter Godsets Modtagelse.

3. Befordrerens Underskrift skal paaføres ved Godsets Modtagelse.

4. Befordrerens Underskrift kan erstattes af Stempel; Afsenderens kan være trykt eller erstattes af Stempel.

5. Har Befordrerens udfærdiget Luftfragtbeviset efter Afsenderens Anmodning, anses han, hvis ikke andet bevises, for at handle paa Afsenderens Vegne.

Artikel 7.

Befordrerens kan kræve, at Afsenderens udfærdiger særskilte Luftfragtbreve, naar Aftalen omfatter flere Stykker Gods.

Artikel 8.

Luftfragtbeviset skal indeholde følgende Angivelser:

- a. Sted og Dato for Udfærdigelsen;
- b. Afgangssted og Bestemmelsessted;

- c. de fastsatte Mellemlandinger; Befordrerens kan dog forbeholde sig Ret til nødvendige Forandringer, uden at Befordringen af den Grund taber sin internationale Karakter;
- d. Afsenderens Navn og Adresse;
- e. den første Befordrers Navn og Adresse;
- f. hvis Modtageren opgives, hans Navn og Adresse;
- g. Godsets Art;
- h. Stykketal, Indpakningsmaade, Stykkernes særlige Mærker eller Numre;
- i. Godsets Vægt, Mængde, Rumindhold eller Dimensioner;
- j. Godsets og Indpakningens synlige Tilstand;
- k. Fragten, hvis den er fastsat, Dato og Sted for Betalingen, og hvem der skal betale Fragten;
- l. hvis Godset sendes mod Efterkrav, det Vederlag for Godset og de Omkostninger, der skal opkræves;
- m. det Beløb, der er angivet i Henhold til Artikel 22, 2. Stk.;
- n. Antal Eksemplarer af Luftfragtbrevene;
- o. de Dokumenter, der er overgivet Befordrerens, og som skal følge med Luftfragtbrevene;
- p. Befordringstiden og en kort Angivelse af den Vej, der skal følges (via), hvis der er truffet Aftale derom;
- q. at Befordringen er undergivet de Ansvarsregler, som denne Konvention fastsætter.

Artikel 9.

Har Befordrerens modtaget Godset, uden at der udfærdiges Luftfragtbrev, eller indeholder Luftfragtbrevet ikke alle de Angivelser, der nævnes i Artikel 8 a. - i. og q., har Befordrerens ikke Ret til at paaberaabe sig de Bestemmelser i denne Konvention, som udelukker eller begrænser hans Ansvar.

Artikel 10.

1. Afsenderens er ansvarlig for Rigtigheden af Oplysninger angaaende Godset, som han anfører i Luftfragtbrevet.

2. Han bærer Ansvar for enhver Skade, som Befordrerens eller andre lider som Følge af, at hans Angivelser ikke har det foreskrevne Indhold eller i øvrigt er ufuldstændige eller urigtige.

Artikel 11.

1. Luftfragtbrevet gælder som Bevis for Aftalens Afslutning, for Godsets Modtagelse og for Vilkaarene for Befordringen, hvis ikke andet bevises.

2. Luftfragtbrevets Angivelser af Godsets Vægt, Dimensioner, Indpakning og Stykketal gælder som Bevis, hvis ikke andet bevises. Andre Oplysninger om Godsets Mængde eller Rumindhold samt Oplysninger om dets Tilstand gælder derimod ikke som Bevis mod Befordrerens, medmindre denne i Afsenderens Nærværelse har undersøgt dem og har bekræftet dette ved Paategning paa Luftfragtbrevet, eller Angivelsen angaar Godsets synlige Tilstand.

Artikel 12.

1. Naar Afsenderen opfylder alle sine Forpligtelser efter Befordringsaftalen, kan han raade over Godset ved at tage det tilbage paa Afgangs- eller Bestemmelsesflyvepladsen, ved at standse det i Tilfælde af Landing undervejs, ved at lade det udleveres paa Bestemmelsesstedet eller undervejs til en anden end den i Luftfragtbreve angive Modtager eller ved kræve det tilbagesendt til Afgangsflyvepladsen. Denne Ret kan Afsenderen kun udøve, forsaavidt det ikke medfører Skade for Befordreren eller andre Afsendere, og mod at erstatte de dermed forbundne Omkostninger.

2. Kan Afsenderens Ordre ikke udføres, skal Befordreren straks underrette ham herom.

3. Udfører Befordreren Afsenderens Ordre, uden at dennes Eksemplar af Luftfragtbreve forevises, er Befordreren ansvarlig for Skade, som derved maatte paaføres den rette Indehaver af Luftfragtbreve, dog med Regres til Afsenderen.

4. Afsenderens Ret ophører samtidig med, at Modtagerens Ret indtræder efter Artikel 13. Nægter Modtageren at tage imod Fragtbreve eller Godset, eller kan han ikke antræffes, genindtræder Afsenderen i sin Ret til at raade over Godset.

Artikel 13.

1. Naar Godset er ankommet til Bestemmelsesstedet, kan Modtageren, bortset fra de i den foregaaende Artikel nævnte Tilfælde, kræve, at Befordreren udleverer Luftfragtbreve og Godset til ham mod Betaling af de skyldige Beløb og mod Opfyldelse af de Befordringsvilkår, der er angivet i Luftfragtbreve.

2. Befordreren skal, saasnart Godset er kommet frem, underrette Modtageren derom, hvis ikke andet er aftalt.

3. Anerkender Befordreren, at Godset er gaaet tabt, eller er det ikke ankommet senest syv Dage efter, at det skulde være kommet frem, kan Modtageren gøre de af Fragtaftalen flydende Rettigheder gældende mod Befordreren.

Artikel 14.

Afsenderen og Modtageren kan, enten de optræder for egen eller andres Regning, i eget Navn gøre gældende alle de Rettigheder, som ved Artiklerne 12 og 13 tillægges dem, mod at opfylde de Forpligtelser, Fragtaftalen paalægger dem.

Artikel 15.

1. Artiklerne 12, 13 og 14 berører ikke Forholdet mellem Afsender og Modtager eller Forholdet til Tredemand, hvis Ret udledes fra Afsenderen eller modtageren.

2. Enhver Aftale, der indeholder Afvigelser fra Bestemmelserne i Artiklerne 12, 13 og 14, skal være anført i Luftfragtbreve.

Artikel 16.

1. Afsenderen er forpligtet til at give de Oplysninger og til at vedlægge Luftfragtbreve de Dokumenter, som er nødvendige til Opfyldelse af Told-, Akcise- eller Politiforskrifter, forinden Godset kan udleveres til Modtageren. Afsenderen er ansvarlig overfor Befordreren for Skade, som maatte følge af, at disse Oplysninger eller Dokumenter mangler, er ufuldstændige eller ikke er forskriftsmæssige, medmindre Befordreren eller hans Folk har gjort sig skyldige i Fejl eller Forsømmelse.

2. Befordreren er ikke forpligtet til at undersøge, om disse Oplysninger og Dokumenter er rigtige eller fuldstændige.

KAPITEL III.

Befordrerens Ansvar.

Artikel 17.

Bliver en Rejsende dræbt eller lider han Skade paa Legeme eller Helbred som Følge af en Begivenhed, der er indtruffet om Bord i Luftfartøjet eller under Indstigning eller Udstigning, er Befordreren ansvarlig derfor.

Artikel 18.

1. Bliver indskrevet Rejsegods eller Gods ødelagt, beskadiges det, eller gaar det tabt som Følge af en Begivenhed, der er indtruffet under Luftbefordringen, er Befordreren ansvarlig derfor.

2. Ved »Luftbefordringen« i foregaaende Stykke forstaas det Tidsrum, hvori Rejsegodset eller Godset er i Befordrerens Varetægt paa en Flyveplads, om Bord i et Luftfartøj eller, ved Landing udenfor en Flyveplads, paa et hvilket som helst andet Sted.

3. Luftbefordringen omfatter ikke nogen Befordring til Lands eller til Vands udenfor en Flyveplads. Udføres en saadan Befordring i Henhold til Befordringsaftalen ved Indladning, Udlevering eller Omladning, formodes enhver Skade at være forårsaget af en Begivenhed, der er indtraadt under Luftbefordringen, hvis ikke andet bevises.

Artikel 19.

Befordreren er ansvarlig for Skade, som følger af Forsinkelse ved Luftbefordring af Rejsende, indskrevet Rejsegods eller Gods.

Artikel 20.

1. Befordreren er fri for Ansvar, hvis han beviser, at han selv og hans Folk har taget alle nødvendige Forholdsregler for at undgaa Skaden, eller at dette ikke har været muligt for dem.

2. Ved Befordring af Gods og indskrevet Rejsegods er Befordreren ikke ansvarlig, hvis han beviser, at Skaden er forårsaget af Fejl ved Styringen, Føringen eller Navigeringen af Luftfartøjet, og at han og hans Folk i øvrigt har taget alle nødvendige Forholdsregler for at undgaa Skaden.

Artikel 21.

Beviser Befordreren, at den skadelidte ved egen Skyld har forårsaget Skaden eller medvirket til den, kan Retten i Overensstemmelse med Bestemmelserne i dens eget Lands Love frifinde Befordreren eller nedsætte Erstatningen.

Artikel 22.

1. Ved Befordring af Rejsende er Befordrerens Ansvar for hver enkelt begrænset til et Beløb af 125,000 Francs. Kan Erstatningen efter Loven i det Land, hvor Retssag er anlagt, fastsættes i Form af en periodisk Ydelse, maa dennes kapitaliserede Værdi ikke overstige denne Grænse. Ved særlig Aftale mellem Befordreren og den Rejsende kan dog en højere Ansvarsvarsgrænse fastsættes.

2. Ved Befordring af indskrevet Rejsegods og Gods er Befordrerens Ansvar begrænset til et Beløb af 250 Francs pr. kg. Denne Begrænsning gælder ikke, hvis Afsenderen ved Godsets Aflevering til Befordreren har afgivet en særlig Erklæring om den Interesse, som knytter sig til Befordringen, og har betalt det Fragttillæg, som maatte være fastsat. I saa Fald er Grænsen for Befordrerens Ansvar det angivne Beløb, medmindre han beviser, at det overstiger Afsenderens virkelige Interesse.

3. For Rejsegods, som den Rejsende beholder i sin Varetægt, er Befordrerens Ansvar begrænset til 5,000 Francs for hver Rejsende.

4. Ved Francs i de ovenfor angivne Beløb forstaas franske Francs, svarende til 65 1/2 Milligram Guld med en Finhedsgrad af 900 Tusindedele. Beløbene kan omregnes til national Mønt i runde Tal.

Artikel 23.

Enhver Aftale, der tilsigter at fritage Befordreren for Ansvar eller at fastsætte en lavere Ansvarsgrænse end bestemt i denne Konvention, er ugyldig, men Befordringsaftalen er dog gyldig og undergivet Konventionens Bestemmelser.

Artikel 24.

1. I de i Artiklerne 18 og 19 nævnte Tilfælde kan Erstatningssøgemaal uden Hensyn til Retsgrundlagets Art kun rejses paa de Vilkaar og med de Begrænsninger, der er fastsat i denne Konvention.

2. Det samme gælder i de i Artikel 17 nævnte Tilfælde. Spørgsmaalet om, hvem der er erstatningsberettiget, og hvad der kan gives Erstatning for, er ikke berørt af Konventionen.

Artikel 25.

1. Har Befordreren foraarsaget Skaden med Forsæt eller ved en Uagtsomhed, der efter Loven i det Land, hvor Sagen anlægges, ligestilles med Forsæt, kan han ikke paaberaabe sig de Bestemmelser i denne konvention, som udelukker eller begrænser hans Ansvar.

2. Dette gælder ogsaa, saafremt Skaden paa samme Maade er foraarsaget af hans Folk under Udførelsen af deres Tjeneste.

Artikel 26.

1. Modtages indskrevet Rejsegods eller Gods uden Forbehold fra Modtagerens Side, formodes Godset at være udleveret i god Stand og i Overensstemmelse med Befordringsdokumentet, hvis ikke andet bevises.

2. Er Godset beskadiget eller delvis gaaet tabt, skal Modtageren give Meddelelse derom til Befordreren umiddelbart efter, at Skaden er opdaget, og senest inden tre Dage for Rejsegods og syv Dage for Gods, regnet fra Modtagelsen. Ved Forsinkelse skal Meddelelse gives senest fjorten Dage fra den Dag at regne, da Udleveringen har fundet Sted.

3. Meddelelse skal ske ved Paategning paa Befordringsdokumentet eller ved en Skrivelse, der afsendes inden Fristernes Udløb.

4. Gives Meddelelse om Skaden ikke inden de fastsatte Frister, er ethvert Krav mod Befordreren bortfaldet, medmindre han har handlet svingagtigt.

Artikel 27.

Er Skyldneren død, kan Erstatningskrav i Henhold til denne Konvention gøres gældende mod dem, der er indtraadt i hans Retsstilling.

Artikel 28.

1. Erstatningssøgsmålet skal rejses indenfor et af de høje kontraherende Parters Territorier efter Sagsøgerens Valg enten paa det Sted, hvor Befordreren bor eller har sit Hovedkontor eller har den Forretningsafdeling, hvorigennem Befordringsaftalen er blevet afsluttet, eller endelig paa Bestemmelsesstedet.

2. Rettergangsmaaden bestemmes ved Loven i det Land, hvor Sagen rejses.

Artikel 29.

1. Adgangen til Erstatningssøgsmaal bortfalder, saafremt Sag ikke er rejst inden to Aar, regnet fra Luftfartøjets Ankomst til Bestemmelsesstedet eller fra den Dag, da Luftfartøjet skulde være ankommet, eller da Befordringen blev afbrudt.

2. Fristen regnes efter Loven i det Land, hvor Sagen anlægges.

Artikel 30.

1. Skal en Befordring i de i Artikel 1, 3. Stk., omhandlede Tilfælde udføres af flere efter hinanden følgende Befordrere, er enhver Befordrer, der modtager de Rejsende, det indskrevne Rejsegods eller Godset, undergivet Bestemmelserne i denne Konvention, og forsaavidt Befordringsaftalen angaar den Del af Befordringen, som det paahviler ham at udføre, anses han for at være Part i Aftalen.

2. En Rejsende eller de, der er indtraadt i hans Rettigheder, kan ved saadan Befordring kun holde sig til den Befordrer, der har udført den Del af Befordringen, hvorunder Skaden eller Forsinkelsen er indtruffet, medmindre den første Befordrer efter udtrykkelig Aftale har overtaget Ansvaret for hele Rejsen.

3. Ved Befordring af indskrevet Rejsegods eller Gods kan Afsenderen holde sig til den første Befordrer, og den til dets Udlevering berettigede til den sidste. Begge kan desuden holde sig til den Befordrer, der har udført den Del af Befordringen, under hvilken Ødelæggelsen, Tabet, Skaden eller Forsinkelsen har fundet Sted. Disse Befordrere er solidarisk ansvarlige overfor Afsenderen og overfor den til Godsets Udlevering berettigede.

KAPITEL IV.

Sammensat Befordring.

Artikel 31.

1. Ved sammensat Befordring, som delvis udføres med Luftfartøj, delvis med andet Befordringsmiddel, gælder Konventionens Bestemmelser kun Luftbefordringen og kun, hvis denne opfylder Betingelserne i Artikel 1.

2. Denne Konvention er ikke til Hinder for, at Parterne ved sammensat Befordring optager Vilkaarene for de andre Befordringsmaader i Luftbefordringsdokumentet, saafremt Konventionens Bestemmelser iagttages for Luftbefordringens Vedkommende.

KAPITEL V.

Slutningsbestemmelser.

Artikel 32.

Ugyldige er alle Forbehold i Befordringsaftalen og alle særlige Aftaler forud for Skaden, hvorved Parterne fraviger Konventionens Bestemmelser om den Lov, der skal anvendes, eller om Værnetinget. Ved Godsbefordring er dog Voldgiftsaftaler tilladt, saafremt Voldgiften skal foretages paa et af de Steder, der er lovligt Værneting efter Artikel 28, 1. Stk., og Sagen skal afgøres efter Bestemmelserne i denne Konvention.

Artikel 33.

Denne Konvention er ikke til Hinder for, at en Befordrer nægter af afslutte en Befordringsaftale eller fastsætter Befordringsvilkaar, som ikke strider mod Konventionen.

Artikel 34.

Denne Konvention finder ikke Anvendelse paa international Luftbefordring, der udføres af et Luftrafikforetagende som første Forsøg med Henblik paa Oprettelse af en regelmæssig Luftrute, eller paa Befordring, der udføres under usædvanlige Forhold og falder udenfor normal Udøvelse af Luftrafik.

Artikel 35.

Naar der i denne Konvention tales om Dage, menes dermed løbende Dage og ikke Arbejdsdage.

Artikel 36.

Denne Konvention er affattet paa Fransk i et enkelt Eksempplar, som skal opbevares i det polske Udenrigsministeriums Arkiv. En behørigt bekræftet Afskrift skal tilstilles enhver af de høje kontraherende Parter Regeringer af den polske Regering.

Artikel 37.

1. Denne Konvention skal ratificeres. Ratifikationerne skal deponeres i Arkivet i det polske Udenrigsministerium, som skal underrette hver af de høje kontraherende Parter Regeringer om Deponeringen.

2. Naar denne Konvention er ratificeret af fem af de høje kontraherende Parter, træder den i Kraft mellem disse den halvfemsindstyvende Dag efter den femte Ratifikations Deponering. Mellem de høje kontraherende Parter, som har ratificeret

den, og den høje kontraherende Part, som senere deponerer sin Ratifikation, træder den i Kraft den halvfemsindstyvende Dag efter denne Deponering.

3. Republikken Polens Regering underretter enhver af de høje kontraherende Parters Regeringer om Datoen for Konventionens Ikrafttræden og om Datoen for hver Ratifikations Deponering.

Artikel 38.

1. Denne Konvention skal, efter at den er traadt i Kraft, staa aaben for Tiltrædelse af alle Stater.

2. Tiltrædelsen sker ved en Notifikation til Republikken Polens Regering, som underretter hver af de høje kontraherende Parters Regeringer herom.

3. Tiltrædelsen træder i Kraft den halvfemsindstyvende Dag efter Notifikationen til Republikken Polens Regering.

Artikel 39.

1. Enhver af de høje kontraherende Parter kan opsigte denne Konvention ved en Notifikation til Republikken Polens Regering, som ufortøvet skal underrette hver af de høje kontraherende Parters Regeringer herom.

2. Opsigelsen træder i Kraft seks Maaneder efter Notifikationen om Opsigelsen, men kun for den Part, der har foretaget den.

Artikel 40.

1. De høje kontraherende Parter kan ved Undertegningen, ved Deponeringen af Ratifikationen eller ved Tiltrædelsen af denne Konvention erklære, at de undtager alle eller nogle af deres Kolonier, Protektorater, Mandatterritorier eller andre Territorier under deres Suverænitet, Myndighed eller Overhøjhed.

2. De kan ligeledes senere tiltræde Konventionen særskilt for alle eller nogle af deres Kolonier, Protektorater, Mandatterritorier eller andre Territorier under deres Suverænitet, Myndighed eller Overhøjhed, der var undtaget i deres oprindelige Erklæring.

3. De kan ogsaa under Iagttagelse af disse Bestemmelser opsigte denne Konvention særskilt, enten for alle eller visse Dele af deres Kolonier, Protektorater, Mandatterritorier eller andre Territorier under deres Suverænitet, Myndighed eller Overhøjhed.

Artikel 41.

Enhver af de høje kontraherende Parter har Ret til tidligst to Aar efter denne Konventions Ikrafttræden at foranledige indkaldt en ny international Konference med det Formaal at undersøge, hvilke Forbedringer der kan foretages i Konventionen. Den paagældende Part skal i dette Øjemed henvende sig til den franske Republiks Regering, som skal tage de nødvendige Skridt til at forberede denne Konference.

Nærværende konvention, der er udfærdiget i Warszawa den 12. Oktober 1929, staar aaben for Undertegnelse indtil den 31. Januar 1930.

R. RICHTER.

FOR TYSKLAND

Dr. A. WEGERDT.

Dr. E. ALBRECHT.

Dr. jur. OTTO RIESE.

STROBELE.

FOR ØSTRIG

REINOEHL.

BERNARD DE L' ESCAILLE.	FOR BELGIEN
ALCIBIADES PECANHA.	FOR BRASILIENS FORENEDE STATER
	FOR BULGARIEN
	FOR KINA
L. INGERSLEV.	FOR DANMARK
KNUD GREGERSEN.	
	FOR ÆGYPTEN
SILVIO FERNANDEZ VALLIN.	FOR SPANIEN
	FOR ESTLAND
	FOR FINLAND
PIERRE ETIENNE FLANDIN.	FOR FRANKRIG
GEORGES RIPERT.	
A.H. DENNIS.	FOR STORBRITANNIEN OG
ORME CLARKE.	NORD IRLAND
R.L. MEGARRY.	
A.H. DENNIS.	FOR DET AUSTRALSKE
ORME CLARKE.	FORBUND
R.L. MEGARRY.	
A.H. DENNIS.	FOR den SYDAFRIKANSKE
ORME CLARKE.	UNION.
R.L. MEGARRY.	
G.C. LAGONDAKIS.	FOR DEN GRÆSKE REPUBLIK
	FOR UNGARN
A. GIANNINI.	FOR ITALIEN
KAZUO NISHIKAWA.	FOR JAPAN
M. NUKSA.	FOR LETLAND
E. ARENDT.	FOR LUXEBORG
	FOR MEXICO

N. CHR. DITLEFF.	FOR NORGE
W. B. ENGELBRECHT.	FOR NEDERLANDENE
AUGUSTE ZALESKI.	FOR POLEN
ALFONS KUHN.	
G. CRETZIANO.	FOR RUMÆNIEN
	FOR SVERIGE
EDM. PITTARD.	FOR SCHWEIZ
Dr. F. HESS.	
DR. V. GIRSA.	FOR CZEKOSLOVAKIET
	FOR DE SOCIALISTISKE SOVJET
KOTZUBINSKY.	REPUBLIKERS UNION
	FOR VENEZUELA
IVO DE GIULLI.	FOR JUGOSLAVIEN

TILLÆGSPROTOKOL.

Til Artikel 2.

De høje kontraherende Parter forbeholder sig Adgang til ved Ratifikationen eller Tiltrædelsen at erklære, at Artikel 2, 1. Stk., i denne Konvention ikke skal gælde international Luftbefordring, der udføres direkte af Staten, dens Kolonier, Protektorater, Mandatterritorier eller andre Territorier under dens Suverænitet, Overhøjhed eller Myndighed.

R. RICHTER.	FOR TYSKLAND
Dr. A. WEGERDT.	
Dr. E. ALBRECHT.	
Dr. jur. OTTO RIESE.	
STROBELE.	FOR ØSTRIG
REINOEHL.	
BERNARD DE L'ESCAILLE.	FOR BELGIEN
ALCIBIADES PECANHA.	FOR BRASILIENS FORENEDE
	STATER
	FOR BULGARIEN
	FOR KINA

L. INGERSLEV.	FOR DANMARK
KNUD GREGERSEN.	
	FOR ÆGYPTEN
SILVIO FERNANDEZ VALLIN.	FOR SPANIEN
	FOR ESTLAND
	FOR FINLAND
PIERRE ETIENNE FLANDIN.	FOR FRANKRIG
GEORGES RIPERT.	
A.H. DENNIS.	FOR STORBRITANNIEN OG
ORME CLARKE.	NORD IRLAND
R.L. MEGARRY.	
A.H. DENNIS.	FOR DET AUSTRALSKE
ORME CLARKE.	FORBUND
R.L. MEGARRY.	
A.H. DENNIS.	FOR den SYDAFRIKANSKE
ORME CLARKE.	UNION.
R.L. MEGARRY.	
G.C. LAGONDAKIS.	FOR DEN GRÆSKE REPUBLIK
	FOR UNGARN
A. GIANNINI.	FOR ITALIEN
KAZUO NISHIKAWA.	FOR JAPAN
M. NUKSA.	FOR LETLAND
E. ARENDT.	FOR LUXEBORG
	FOR MEXICO
N.CHR. DITLEFF.	FOR NORGE
W.B. ENGELBRECHT.	FOR NEDERLANDENE
AUGUSTE ZALESKI.	FOR POLEN
ALFONS KUHN.	
G. CRETZIANO.	FOR RUMÆNIEN

	FOR SVERIGE
EDM. PITTARD.	FOR SCHWEIZ
Dr. F. HESS.	
Dr. V. GIRSA.	FOR CZEKOSLOVAKIET
	FOR DE SOCIALISTISKE SOVJET
KOTZUBINSKY.	REPUBLIKERS UNION
	FOR VENEZUELA
IVO DE GIULLI.	FOR JUGOSLAVIEN

Konventionen er ratificeret eller tiltraadt af nedennævnte Lande. Den vedføjede Dato angiver Dagen for Deponeringen af Ratifikationsdokumentet, respektive Tiltrædelseserklæringen (hvor ikke andet er anført omfatter Ratifikationen eller Tiltrædelsen tillige Tillægsprotokollen):

Det Australske Forbund (indbefattet Papua, Øen Norfolk og Mandatomraaderne Ny-Guinea og Nauru)	1. August 1935
Belgien	13. Juli 1936

(forpligter ogsaa Belgisk Kongo og Mandatteritoriet Ruanda-Urundi)

Brasilien	2. Maj 1931
Storbritannien og Nord Irland	14. Febr. 1933

(med den i Oversættelse til dansk følgende Erklæring: »I Overensstemmelse med Reglerne i Artikel 40 i Konventionen angaaende Indførelse af visse ensartede Regler om international Luftbefordring erklærer jeg herved, idet jeg deponerer den af Hans Majestæt Kongen af Storbritannien, Irland og de Britiske oversøiske Dominions, Kejser af Indien, udfærdigede Ratifikation for saavidt angaar det Forenede Kongerige Storbritannien og Nord Irland, at Hans Majestæts Godkendelse af nærværende Konvention for saa vidt angaar det Forenede Kongerige ikke gælder nogen af Hans Kolonier, Protektorater, Mandatteritorier eller noget andet Territorium under Hans Suverænitæt eller Myndighed eller noget Territorium under Hans Overhøjhed«.).

Senere har den britiske Regering notificeret

Tiltrædelser, for saa vidt angaar:

Bahamaøerne	3. Decbr. 1934
Barbados	3. - 1934
Bermudaøerne	3. - 1934
Britisk Guyana	3. - 1934
- Honduras	3. - 1934

Ceylon	3.	-	1934
Cypern	3.	-	1934
Falklands Øerne med tilhørende Øer	3.	-	1934
Fidji-Øerne	3.	-	1934
Gambia (Koloni og Protektorat)	3.	-	1934
Gilbraltar	3.	-	1934
Guldkysten:	3.	-	1934
a) Koloni.			
b) Aschanti.			
c) Nordlige Territorier.			
d) Togoland under britisk Mandat.			
Hongkong	3.	-	1934
Britisk Indien	20.	Novbr.	1934
Jamaica (herunder Turks- og Caicos Øerne samt Caymans-Øerne)	3.	Decbr.	1934
Kenya (Koloni og Protektorat)	3.	-	1934
Leewards-Øerne:	3.	-	1934
Antigua.			
Dominica.			
Montserrat.			
St. Christophe og Nevis.			
Jomfruøerne.			
Malay-Staterne:	4.	Juli	1936
a) De føderative Malay-Stater:			
Negri Sembilan.			
Pahang.			
Perak.			
Selangor.			
b) De ikke-føderative Malay-Stater:			

Johore.	
Kedah.	
Kelantan.	
Perlis.	
Trengganu.	
Brunei.	
Malta	3. Decbr. 1934
Mauritius	3. - 1934
Nigeria:	3. - 1934
a) Koloni.	
b) Protektorat.	
c) Kamerun under britisk Protektorat.	
Nord Borneo	4. Juli 1936
Nord Rhodesia	3. Decbr. 1934
Protektoratet Nyasaland	3. - 1934
Palæstina	3. - 1934
St. Helena og Ascension	3. - 1934
Saravak	4. Juli 1936
Seychellerne	3. Decbr. 1934
Sierre Leone (Koloni og Protektorat)	3. - 1934
Protektoratet Somaliland	3. - 1934
Straits Settlements	3. - 1934
Syd Rhodesia	3. Januar 1935
Territoriet Tanganyika	3. Decbr. 1934
Tonga	4. Juli 1936
Transjordanien	17. Decbr. 1937
Trinidad og Tobago	3. - 1934
Protektoratet Uganda	3. - 1934
De vestlige Stillehavsøer, de britiske Protektoratøer	
Salomøerne, Kolonien Gilberts- og Ellice-Øerne	3. - 1934

Windward-Øerne:	3. - 1934
Grenada.	
St. Lucia.	
St. Vincent.	
Protektoratet Zanzibar	3. - 1934
Czekoslovakiet	17. Novbr. 1934
Fristaden Danzig (ved Polens Foranstaltning)	18. Marts 1935
Finland	3. Juli 1937
Amerikas Forenede Stater	31. Juli 1934
(med Forbehold i Henhold til Tillægsprotokollen).	
Frankrig	15. Novbr. 1932
(Den franske Regering har ikke taget noget forbehold med Hensyn til Konventionens Anvendelse paa de franske Kolonier, Protektorater og Mandatomraader).	
Grækenland	11. Januar 1938
Den Irske Fristat	20. Septbr. 1935
Italien	14. Febr. 1933
(Konventionen omfatter ogsaa de italienske Øer i det ægæiske Hav saavel som de Italienske Kolonier).	
Jugoslavien	27. Maj 1931
Letland	15. Novbr. 1932
Liechtenstein	9. Maj 1934
Mexico	14. Febr. 1933
Nederlandene (herunder Nederlandsk Indien, Surinam og Curacao)	1. Juli 1933
New Zealand	6. April 1937
Norge	3. Juli 1937

Polen	15. Novbr. 1932
Rumænien	8. Juli 1931
Schweiz	9. Maj 1934
Spanien	31. Marts 1930
(Konventionen omfatter ogsaa de spanske Kolonier og den spanske Zone af Protektoratet i Marokko).	
De socialistiske Sovjetrepublikers Union	20. August 1934
Sverige	3. Juli 1937
Tyskland	30. Septbr. 1933
Ungarn	29. Maj 1936

Konventionen er i Medfør af Artikel 37 traadt i Kraft den 13. Februar 1933 i Brasilien, Frankrig, Jugoslavien, Letland, Polen, Rumænien og Spanien og for de øvrige Landes Vedkommende den 90de Dag efter Deponering i det polske Udenrigsministerium af Ratifikationsdokument eller Tiltrædelseserklæring.

Danmarks Ratifikationsdokument deponeredes i Warszawa den 3. Juli 1937, og Konventionen er saaledes for Danmarks Vedkommende, Grønland undtaget, traadt i Kraft den 1. Oktober 1937.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Udenrigsministeriet, den 16. Maj 1938.

P. Munch.

Redaktionel note

(* 1) Andre landes tiltrædelse til konventionen er bekendtgjort ved: BEK nr 56 af 14/12/1948 BEK nr 30 af 26/03/1965 BEK nr 3 af 26/01/1966 BEK nr 26 af 19/02/1968 BEK nr 32 af 01/03/1968 BEK nr 32 af 02/04/1969 BEK nr 33 af 02/04/1969 BEK nr 33 af 29/04/1970